

Vicenç Matas (Tortosa, 1942)

És un fotograma d'una pel·lícula, que vam filmar amb una càmera de cine de 16 mm, sobre la manifestació del 29 d'octubre de 1977, la més multitudinària que hi ha hagut mai a Mallorca. La imatge no té qualitat, però és important com a foto documental.

Al capdavant es pot veure un aspecte polític multicolor. Hi ha Francesca Bosc, històrica comunista ja morta, Fèlix Pons, Jeroni Albertí, el primer president autonòmic, Miquel Duran, Santiago Rodríguez Miranda, Emilio Alonso, del PSOE, Ignasi Ribas, comunista que posteriorment fou expulsat. Tot plegat un referent, una classe política que després s'ha vist que han decebut en gran mesura l'electorat mallorquí. A la pel·lícula també sortia el parlament de Josep Maria Llopart, que va morir fa poc, però que es veu com manté una posició ferma amb la llengua catalana, davant els pocs que cridaven "mallorquina".

En aquell moment jo feia fotografies i pel·lícules en càmeres Super 8, però d'una manera molt amateur. Aquesta filmació concretament la vam fer entre col·legues i s'ha convertit en l'únic docu-

ment que es conserva d'aquells esdeveniments. En aquell moment jo vivia de fer fotografies per diverses editorials. També havia voltat pels Països Catalans fent cinema per a infants i cinefòrums del *Cuirassat Potemkin*, el *Lladre de Bicicletes* i altres films per adults, que algun cop m'havien censurat. No vam tenir problemes amb la policia, anàvem alerta, però era una situació més relaxada que la que es vivia al Principat. Amb tot ens vetllaven molt de prop, com ara amb el PP; sabien qui érem els nacionalistes d'esquerres.

D'aquesta pel·lícula en destacaria les cares de la gent, són molt especials, riuen satisfets, d'emoció, hi ha una gran alegria popular, com fa poc va haver-n'hi amb el Correllengua. Hi havia molta gent, molts autocars de la part forana. Es calcula que en total hi havia més de 30.000 persones.

Llavors teníem una certa consciència d'estar fent un document històric, però no tanta com ara. De tots aquests esdeveniments me n'assabentava perquè, tot i que no tenia cap carnet de cap partit polític, em movia en els ambients de l'esquerra nacionalista, on organitzaven totes aquestes manifestacions i altres activitats.